

PROBLEMELE CRITICII LITERARE

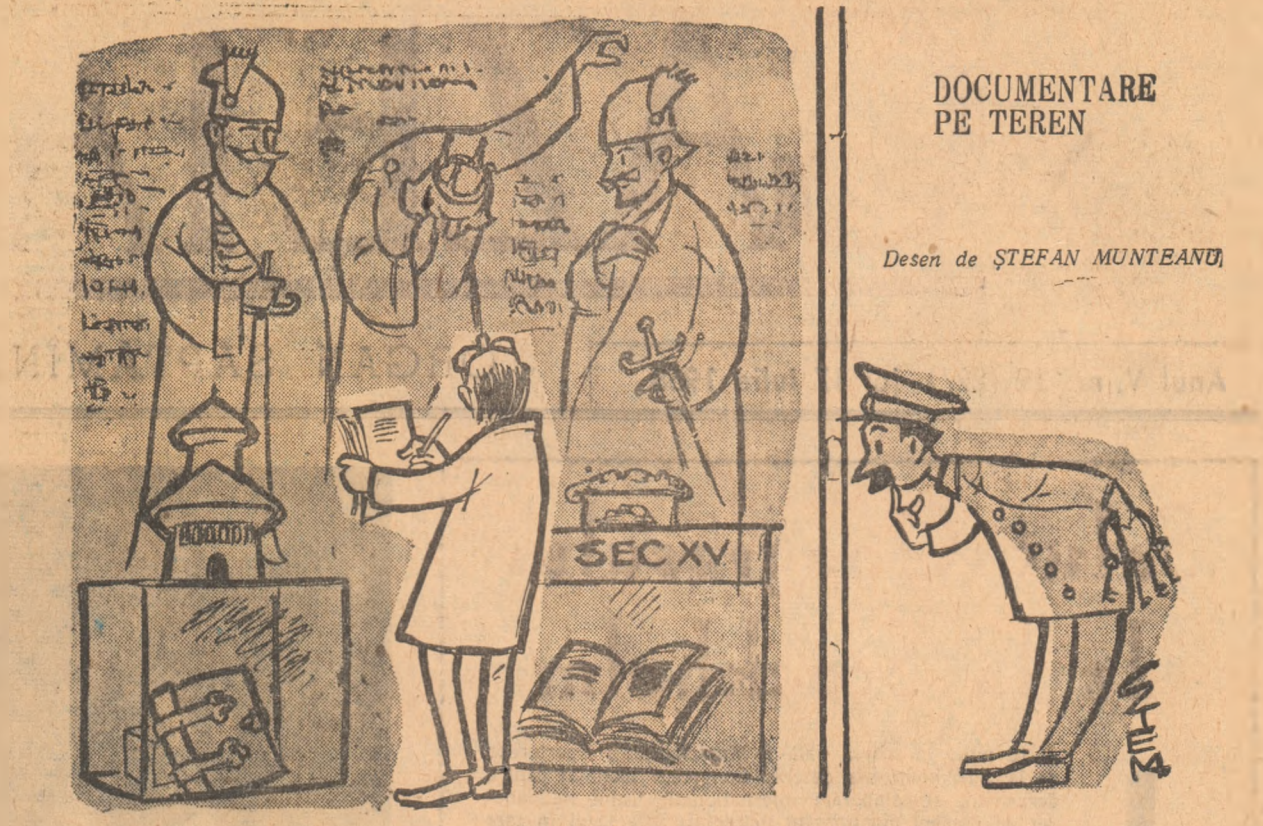
Unitatea analizei în critica marxistă

Înainte de a intra în fondul propriu zis al însemnărilor de față, vreau să mă opresc asupra unor formulări din articolul lui Geo Șerban...

exemplu. Cum lămurim studiul avarității existente și operele lui Istrati? E drept, criticul își exprimă dezaprobarea pentru greșelile ideologice ale scriitorului...

vedere criteriul obiectiv al judecării de valoare: practica socială. Să mi se permită să spun că și volumul lui Petru Dumitriu „Noi și neobărbării”...

bilă din trecut asupra artei. Numai că analizei particularităților talentelor, a structurii psihice a creatorilor și a stilului literar...

Al. Oprea

CĂRȚI

BORIS POLEVOI:

„Impresii din America”

Boris Polevoi a cunoscut America cu 10 ani în urmă, primele sale călătorii pe meleagurile Statelor Unite...

Îngrijorați de continua urcare a impozitelor, de prețul grâului sau de scăderea salariilor...

concediile plătite, asistența medicală gratuită, trimiterea în stațiunile de odihnă sint vizur realizabile.

DOCUMENTARE PE TEREN Desen de ȘTEFAN MUNTEANU

Victor Ștefan CONST. ARGEȘANU: „Pilot fără noroc”

Amintiri de unii aviatori care a cunoscut perioada „romantică” a zborului celor dinți pășiri cu motor...

Am să încerc să discut pe marginea celor două articole o cunoscută trăsătură a criticii marxiste și anume vizionarea monistă despre artă...

Studiu lui Al. Piru despre Panait Istrati aparut în „Viața românească” întindește să epatize prin asociațiile literare neapetate și prin formulările, pe alocuri, teribiliste...

criticilor materialiste, departe de a considera al doilea act de prisos, îl reclamă ce pe complementul sau necesar”.

LABANCI LADISLAV

Scrie de compoziție din seria „Răscoala lui Doja”

Adunarea celor mai multe din schifele lui Argeșanu se încheagă în jurul unei „amisiuni” care de obicei e destul de simplă...

Ilie Teodorescu

CRONICA LITERARA

„CERTIT UDINI” de Al. Jelebeanu

Jelebeanu crede în viață. Pentru el florile înfloresc, stelele strălucesc, pomii dau rod...

atitudinii sale a noastră fost subliniat chiar în gazeta noastră, odată cu o rezervă asupra insuficienței măiestriei artistice a poetului...

Chemându-l Eminescu, transpuneră în versuri a artei de interpret și compozitor a lui Enescu este irealizabilă din principiu...

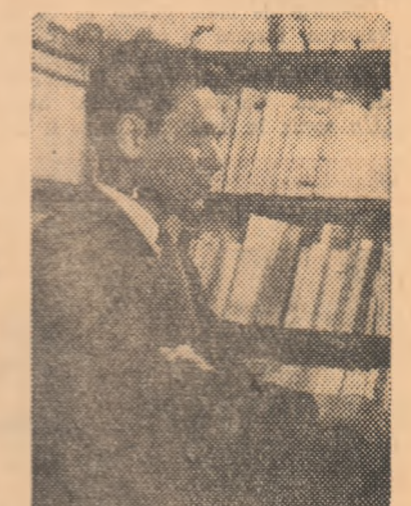
Între arte nu rareori simțitoare. Cu toate acestea, în primul rând, muzica, nu sint echivalente și de aceea nu sint echivalente...

ENESCU — SUITĂ LIRICĂ de Vasile Nicolescu

Desi Vasile Nicolescu a tratat chipul enescian mai mult ca un punct de plecare, totuși tentația de a reproduce cu mijloacele sale momente interpretive...

Între artă și muzică, în care genul enescian este văzut ca o sinteză folclorică și istorică a neamului său...

În scrierile „Cințec de dor”, „Crepuscul de primăvară” și „Cințec trist” derivă dintr-o simțitoare nostalgie...

sale sint „giuvaeri și sori” (mai nerfericită e ideea cu arculul „fir de păpușoi”), a fost privegheat în leagăn de cimpia, pădurea, pășărie, horele, cerul și satul românesc...

Mihail Petroveanu

SINT AMARE

Mamița îi potoli pe Grunz și-l adormi, iar după ce-l adormi, îi privi fața zgriată a-dine ca de ghiarele unei sălbătăciuni. Și nemărginită pentru fețișcana care cutreasa să-l înfrunte pe soțul ei, să-i strice fața și să-l arunce în gura lumii. Minia i se aprinse și o împiedică să doarmă. Grunz avu somn zbuciumat. Tresări. Bolborosi. Înjură în somn și se bătu cu toți diavolii iadului. Se trezi devreme.

— Mamița, tu n-ai dormit.

— Nu s-a lipit somnul de mine, Puile.

— De mine s-a lipit. Dar mai bine nu s-ar fi lipit, Mamița. Toată noaptea am visat urf.

— Ce-al visat, Puile?

— Nu-mi aduc aminte. Inșă atita pot să-ți spun, Mamița, că am visat urf.

— Mi-am dat seama, Puile. Te-ai întors când pe o parte, când pe alta, de parcă ai fi fost o găină pusă în frigare.

— Am înjurat prin somn, Mamița?

— Ai înjurat, Puile.

— Să mă leri, Mamița. N-am vrut, Mamița. Tu știi, Mamița, că eu nu vreau să înjur în fața ta, Mamița. Eu te iubesc, Mamița. Și te respect ca pe o leonă, Mamița.

— Puile.

— Da, Mamița.

— Ai face bine să nu mă mai respingi atita, Puile.

— Îți pare bine că fi-am născut un fiu, Lenk?

— Poate că ai mai născut și alții, Uruma.

— Nu, Lenk.

— Te-ai măritat, Uruma?

— Nu m-am măritat.

— Te-a certat domnul Selim?

— M-a certat. Cifiva ani m-a certat. Pe urmă a murit și nu m-a mai certat.

— Uruma.

— Da, Lenk.

— Dacă mi-ai născut un fiu, de ce nu mai căută?

— Unde era să te căut? Lumea e largă, Lenk. Și, la urma urmelor, de ce era să te căut?

— Te-ai fi ajutat să crești băiatul. Să-l dai la școală.

— Uruma rise. Rise ca marea. Și după ce se sătură de ris, își spuse:

— Și să fi scos din el o cioflingar. Și eu să îl rămas singură la Sorg. Nu, Lenk. Eu nu as fi avut putere să mă despart de băiatul meu.

— Era încă tot tină și supla și purta feregea de mătăș.

— Ce tină ai rămas, Uruma. Și cit de frumoasă te-ai făcut, Uruma.

— Lenk.

— Da, Uruma.

— Ia-ți valiza.

— Pentru ce?

— Mergi cu noi la Sorg. Să înțâm toți trei, Lenk. Să te odihnești la noi, Lenk.

— Am trăit o lună la Sorg. Am uitat de război și am uitat de lume. N-am scris nici o carte.

— Și ai fost fericit, Darie?

— Eu știu? Poate că am fost.

— Poate că și inima îi-a înghețat. Darie.

— Vruși să-l răspund. Inșă veniri din spre larg albi pescării în zbor. Marea se luă la harță cu ei. Se hărțui marea cu pescării. Se hărțui pînă ce albi pescării își luară zborul către apus. Odată cu ei și alba ziură zbură spre apus. Intrebai marea:

— Mame, unde se află acum omul acela care cel dintii s-a ivit aici pe...

— Marea nu mă lăsa să-mi sfirșesc firul vorbii. Se uită la mine și văzind că tot mă mai joc cu nisipul mărunț ca făina al fărmului, își răspunse:

— Omul acela, și toți oamenii care au trăit după omul acela, Darie, sînt în firele de nisip pe care le sînt în țăr.

— Vruși să-i mai spun ceva, mării, dar gura mi se pecețui. Veni lingă mine o umbră lungă și subțire. Pe urmă veni lingă mine și omul de picioarele căruia era legată umbra. Mă întrebă:

— Vorbeai singur, domnule?

— Da, vorbeam singur.

— Și pe cînd îi răspundeam, băgai de seamă cu cea mai mare mirare că vocea omului care mă întrebare era aiddna cu vocea cu care îi răspunseam. Rădicai ochii spre el și aproape că mă speriai. Îi spusei biblind:

— Stai jos, omule!

— Și omul, ascultîndu-mi pofirea, se așeză în fața mea pe nisip.

— Marea își adună valurile. Le repezi unele asupra altora. Și rise. Și rise. Lăsînd marea să ridă cit i-o fi cheful, ne uităram unul la altul. Și după ce ne uităram unul la altul, omul zise:

— Peste douăzeci de ani eu vci a-răta întocmai ca dumneata.

— Și dumneata, îți spusei cu omului țînăr, semenii cu acela care am fost eu acum douăzeci de ani. Numai că ai ochii rîdîndu-mi peștii de parcă ai fi sămîntă de țînăr.

— Țînărul rise:

— Mama e tătărăoică.

— De unde?

— Din Sorg.

— Și cum te cheamă, țînere?

— Lenk.

— Atîi ne spusăram. Imi adunai străiele și mă îmbrăcai. Imi încălțai și sandalele. Venise deodată de undeva, din larg, sulfarea de gheață. Mă ridicai. Se ridică și țînărul. Plaja era pustie. Soarele scăpăta. Plecai spre casa în care trebuia să mă adăpostesc peste noapte. Țînărul mă întrebă:

— Pot să te însoțesc?

— Dacă vrei.

— Umbrele se firau în urma noastră, lungi. Umbra țînărului era ușoară ca umbra. Umbra mea de plumb vinăt era.

— La cine ai tras?

— La Bioran.

— La care Bioran?

— Cum la care Bioran?

— Sint doi.

— La lile Bioran.

— Să bagi de seamă. Umbra noastră te la portofel.

— Am să bag de seamă. Mulfumesc.

— Mă conduse pînă în poarta casei. După ce ne spusăram seara bună, țînărul zise:

— Am să-l spun mamei că la lile Bioran stă în gazdă un om care seamănă cu mine.

— Spune-i. Dacă vrei, spune-i.

— Intrai în casă. Incercai să dorm. Nu-mi merse. Mă năpădăra puceii. Pe pămînt trăiesc nu numai oameni. Trăiesc și pucei. Luai o pătură, ieșii în curte și mă lungii sub salcimi. Mă văzu pe fereastră doamna Clementina Bioran, gazda. Mă întrebă:

— Nu e așa că nu ai somn, efendi?

— Da, doamnă, ai ghicit. N-am somn.

— Nervii, efendi, nervii. Marea întărită nervii, efendi.

— Se poate, doamnă.

— Se trase de la fereastră. Mulfumii Domnului că nu mă mai supără cu pălăvrăgeala ei. Inșă mă înșelase. Doamna Clementina Bioran își puse pe ea un halat și veni cu picioarele goale, se așeză jos, pe iarbă țepoasă, în apropierea mea.

— Nici eu nu pot să dorm, efendi.

— Nervii?

— Da, efendi, nervii.

— Te supără și pe dumneata marea?

— Da, efendi, mă supără.

— Din întinerie se ivi o pisică. Doamna Clementina Bioran o luă în poală. Incepu s-o răngăie.

— Amăritul de Bioran a plecat la Constanța.

— Afaceri, desigur.

— Ce afaceri? Cazinou.

— Joacă?

— Mai joacă, mai zgăiește ochii.

— O să se întorcă. Trebuie să fie pe drum.

— Ast! Pînă mîine la zori cînd se închide Cazinou nu se dezlipiește de lingă murele de joc.

— Pisica sări dintr-o dată din poala doamnei Clementina Bioran, imi dete ocol, apoi veni și mi se așeză lingă piept. Doamna Clementina Bioran veni și se așeză și ea lingă pisică. Incepu iarăși s-o mîngăie. Pisica toarse. Doamna Clementina Bioran se supără din senin, o apucă de spinare și o aruncă departe. În lărbă. Pisica se răsuși în aer și căzu în picioare.

— Fire-ai aforistă de pisică să fi!

— Te bagi în sufletul omului. De ce te bagi în sufletul omului?

— Pisica se depărță, se duse la utaci, le sări, se percu în noaptea.

— Așa este cum îți spun eu, efendi, pînă la ziua Bioran nu se dezlipiește de murele de joc de la Cazinou. Nu se dezlipiește nici mort.

— Așa o fi.

— N-ai perna, zise doamna Bioran.

— Nu am.

— Își vîră o mîră sub capul meu. O întrebai:

— Ce faci?

— Perna! Să ai perna sub cap. Pămîntul e tare.

— Da. Pămîntul e tare.

— Mai țînăra mă dusei la țăr. Ră-

Zaharia Stancu

Ilustrații de FLORICA CORDESCU

gazu trebuințios pentru a scrie o carte la țărul mării. Poposii la Eforie. Imi zîmbi cerul albastru. Imi zîmbi și marea albastră. Cerului îi răspunsei cu zimbete. Mării albastre îi săruțai buzele amare și albe.

— Și marea imi sărută și ea buzele, se legănă și imi spuse:

— Ce amare sint buzele tale, Darie. Amare... Amare...

— Poate că altădată au fost dulci. De fapt, nu știu. Nici un om nu știe dacă buzele lui sint dulci sau amare. Trebuie să i-o spună altcineva. Mie de mult nu mi-a mai gustat nimeni buzele, mare.

— Marea se legănă. Se uită la mine și iarăși se legănă. Zise:

— Nu, Darie. Buzele tale au fost totdeauna amare. De cînd te știu, tu ai avut buzele amare.

— Mă știi demult, mare?

— Marea se legănă. Se gîndi. Iarăși se legănă. Și cînd își aduse aminte își răspunse:

— Te știu demult, Darie. De atunci de cînd erai argat la țărul din Sorg, te știu.

— E mult de atunci, mare.

— Marea se legănă. Numără anii trecuți și sîntii în timp, inșă, de parcă abia ar fi știut să numere și i-ar fi numărât pe degete. Și cînd sfirși de numărât, zise:

— Nu e așa de mult, cum îți închipui tu, Darie. Sint numai douăzeci de ani... Chiar douăzeci de ani în cap, Darie. Ce înseamnă douăzeci de ani? Mai nimic...

— Marea tăcu. Tăcu și eu. Și ca să nu tulbur tăcerea mării mă apucai să număr și eu, în gînd, anii trecuți și sîntii în timp. Și-i numărăi încet, de parcă abia as fi știut să număr și i-aș fi numărât pe degete. Iar după ce sfirși de numărât îi spusei mării:

— Ai dreptate, mare. De atunci de cînd am fost argat la Selim, hapsinul țînăr din Sorg, și pînă acum, au trecut douăzeci de ani, mare. Chiar douăzeci de ani în cap.

— Mă întristai. Pe atunci, ori de cîte ori mă gîndeam la trecerea anilor mă întristam. Și marea, văzîndu-mă trist, rise de mine. Rise de mine și de tristețea mea. Rise pînă făcu spume la gură. Și după ce se sătură de ris se potoli. Zise:

— Ți se par mulți cei douăzeci de ani care au trecut?

— Mult, mare.

— Mie, nu.

— Te cred. Dar eu sint om, mare.

— Marea tăcu. Tăcu și eu. Și pentru că eram ostent și cuprins de bolnăvă înțezeală, imi aruncau străiele de pe mine, mă descălțai de sandale și mă așezai pe nisipul mărunț ca făina al fărmului.

— Mă așezai pe nisipul mărunț ca făina al fărmului. Privii marea. Și tăcu și nu-i tulbur tăcerea.

— Marea tăcu. Tăcu. Apoi Incepu să se legene. Se legănă. Se legănă pînă se sătură de legănat. Se potoli și imi spuse:

— Tu, Darie, te uită la mine cu aceeași tristețe și cu aceeași nedumerire cu care se uita la mine cu milenii de milenii de ani în urmă cel dintii om al acestor pămînturi.

— Îți mai aduci aminte de el, mare?

— Cum să nu-mi aduc? Imi aduc aminte de tot.

— Tăcu. Tăcu și marea. Și cînd mă săturai de tăcere imi umplui mîinile cu nisip. Și văzui că nisipul alb ca făina era. Și începui să-l vîntur. Și văzîndu-mă că vîntur nisip, marea începu să se legene. Și se legănă. Se legănă pînă se sătură de legănat. Și cînd se sătură de legănat, zise:

— Intreabă-mă, Darie. Mi se pare că vrei să mă întrebii ceva și nu cu tezi.

— Mare, spune-mi cum era întiul om care s-a ivit aici, pe țărul tău, și s-a uitat la tine cu tristețe și cu nedumerire? Este adevărat că era pârșos și strîmb și cu fruntea îngustă?

— Marea zîmbi. Zîmbi îndelung. Și după ce zîmbetul ei se risipi imi spuse:

— Era întocmai ca tine, Darie. Numai că avea ochii mai ageri, brațele mai vinjoase, mijlocul mai mlădios, picioarele mai sprintene.

— După ce imi spusese acestea, marea se legănă. Și din legănarea ei se desprinsu un țalaz. Și țalazul veni și-mi înfășură picioarele. Se sperie. Se retrase. Și se făcu una cu marea. Și marea, mlrăță, zise:

— Ce recți îți sint picioarele, Darie. Parcă ți-ar fi înghețat.

— Da, parcă mi-ar fi înghețat.

VITRINA

NICOLAE DELEANU:

„Nedeia din Poiana Miresei”

(Urmare din pag. 1)

viind neincetat spre niata principala: viala grea si lupta muncitorilor...

Portretele eroilor sint colorate unori cu elemente de legendă. Ne referim bineinteles la personajele care, purtind un mesaj pozitiv, sint aureolate...

Urmind destinul eroilor pe care-i cunoastem din primul volum, N. Deleanu surprinde momentul cind acestia pornesc, la inceput poate nehotariti...

Estetica lui Cernisevski este nelucidă din punct de vedere al principiilor. Impotriva acestui concept el proclamă superioritatea luptei...

Firește, evoluția eroilor se va continua definitiv în ultimul volum al „Nedeii”, acest roman care reînviază momente de mare însemnatate...

Valeriu Ripeanu

I. LUDO:

„Ilustrul N. N. din N. N.”

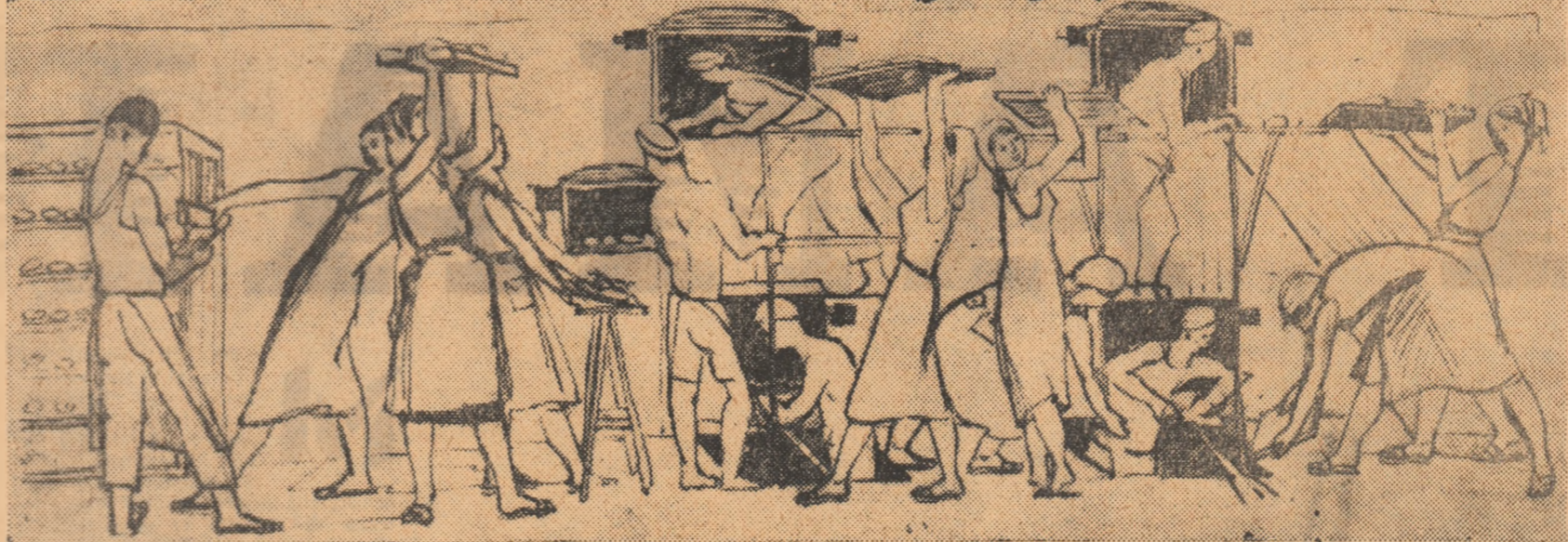
(Urmare din pag. 1)

de ani de la răscoala a stimulată este mai mult interesul scriitorilor pentru tragicele evenimente. S-au întreprins anul trecut cercetări noi...

Poate că datorită acestor împrejurări s-a hotărât I. Ludo să scrie cartea despre răscoala din 1907...

este pe de-a întregul eronată. Așa cum sublinia de tot Boris Plevov, practica maștrilor genului infirmă categoric...

Ion Roman

MARIA CONSTANTIN

'Anteproiect pentru panou „Ritm hou de munca”

ESTETICA ÎMPĂCIURII ȘI ESTETICA LUPTEI INTRANSIGENTE

(Urmare din pag. 1)

lurisește impresia neplăcută pe care i-a lăsat-o studiul în original al filozofiei hegeliene...

În egală măsură, Cernisevski își mărturisește oarecum laia de absurditate metafizicilor kantieni...

În momentul în care Cernisevski își elaborează lucrarea, el este un adept convins și entuziasmat al filozofiei lui Feuerbach...

Obiectul dizertației lui Cernisevski îl aflăm în negarea și anularea principiilor esteticii hegeliene...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

Criticul judecător

(Urmare din pag. 1)

și idei ba încă politice (și revoluționare). După inventarierea, începe activitatea de promovare a „Direcției noi”...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

Radu Rotaru

țelor noastre despre lumea reală, transformare ce are loc în închipirea noastră, conform dorințelor noastre”...

Socialismul său este însă utopic, ceea ce arată că Cernisevski nu a putut să se înalțe până la nivelul viziunii despre societate...

Obiectul dizertației lui Cernisevski îl aflăm în negarea și anularea principiilor esteticii hegeliene...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

„Direcția nouă” maioră din secolul XIX este caracterizată de o înfrângere a normelor clasice...

Savin Bratu

tru că spiritualul este superior naturalului”. Vom vedea, ulterior, modul în care Cernisevski analizează postulatul idealist...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

Ion Vitner

gonici într-un principiu superior care să reprezinte armonioasă lor unitate. Trebuie realizată — spune Hegel — o conciliere între termenii antagonici...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

„Cred că trebuie subliniat, înainte de a intra în fondul problemei, o altă diferență categorică între sistemele estetice ale celor doi filozofi...

Ion Vitner

Prin bibliotecă

Cineva vrea să consulte colecția revistei „Literatură Sovietică”...

S-ar putea ca studiul căutat să se afle în cuprinsul celor 10 sau 5 volume...

Dar de la biblioteca ARLUS la biblioteca Academiei nu-l drum lung, cam vreo jumătate de ceas de mers bur...

R. Iacob

Nafragii...

În contrast cu satul considerabil realizat de editura noastră în materie de traduceri...

„Nu ne vom întoarce la lucrări mai vechi și ne vom mulțumi să cităm două traduceri recente...

„Nu ne vom întoarce la lucrări mai vechi și ne vom mulțumi să cităm două traduceri recente...

„Nu ne vom întoarce la lucrări mai vechi și ne vom mulțumi să cităm două traduceri recente...

„Nu ne vom întoarce la lucrări mai vechi și ne vom mulțumi să cităm două traduceri recente...

Călin Petre

Platitudini

Radu Rotaru

ROMANUL „SETEA” ȘI O INTERPRETARE EXCENTRICĂ

Arte Ceva despre public

N. ORȘAN

„La zmeură” (reliet)

De acă obiectivul articolului anterior era dezlegarea acelei „enigme”, care conținea drama învățătorului din „Setea”...

George fiind ispitit de o geometrie perfectă, care să-i dimensioneze fiecare clipă a vieții. Trebuia să se dedice integral cauzei revoluției...

George, spuse, încercând să-i găsească ochii... pe pământul... vei face cum vrei tu... Cum ai tu dreptate... El dădu din cap și Emilia se gândi că îi bine să-i dea ceva de mâncare...

Se poate contesta pe drept cuvânt utilitatea unor cugetări care macină stéril mîntea logică a învățătorului. Sint insuficient justificate unele reacții psihologice...

La capătul incursiunii analitice, declar încă o dată că mi se pare eficientă stabilirea divergenței de opinii în aprecierea eroului comunist...

George Teodorescu este doar o inimă doborâtă de foc din trituc al cronicii. Să recapitulăm sumar cele trei folioane din „Contemporanul”...

Se poate organiza de mult timp vîntul acesteia și înstructivele conferințe de abilitare în care se prezentau bucurii simfonice de mică amploare...

Pe lângă obiectivele lui Radu Popescu spre a replica amănunțit, cronici publicate în ultima vreme au răspuns, indirect, prin cercetarea lor la obiect...

LUCIA PISO

„Setea” este un roman de război, dar războiul este doar un cadru pentru o dramă umană. Emilia și George sunt personaje care trăiesc în condiții de război...

George și Emilia sunt personaje care trăiesc în condiții de război. Emilia este o femeie puternică, care se ocupă de gospodăria familiei...

George și Emilia sunt personaje care trăiesc în condiții de război. Emilia este o femeie puternică, care se ocupă de gospodăria familiei...

La sfîrșit de stagione muzicală ar trebui să ne oprim puțin asupra unei probleme ignorată zădărnice vremea sau privită superficial și sub aspecte ale necesității. Ne referim anume la publicul care frecventează sălile de concert...

Directiunea Radio-ului a încercat să mai organizeze de mult timp aceste sălile și instructivele conferințe de abilitare în care se prezentau bucurii simfonice de mică amploare...

Rectificare

Revista poloneză „Nowa Kultura” care a publicat nu de mult o notă neinformată despre noua noastră literatură — notă de care cititorii noștri au luat cunoștință — revine în numărul 26/1958 (pag. 8) asupra acestei chestiuni...

Expresivitatea figurii comunistului

Pe marginea nuvelei „Filonul” de N. Jianu — ulei duce la o descriere banală și confuză. Văleau poate fi foarte bine confundat cu Domic. Portretul celui din urmă e realizat de prozator prin care el ar trebui să trăiască, omenește, problemele politice...

Miturile Egiptului antic

„Legende și miturile Egiptului antic” de Kün, volum care s-a publicat în foarte scurtă vreme, „Egiptul sfîrșit” a publicat recent o carte despre miturile Egiptului antic...

Georghe Stănescu

Georghe Stănescu este un scriitor român care a scris numeroase opere literare. Este cunoscut pentru romanele sale și pentru activitatea sa în domeniul literar...

Descriind evenimentele istorice care au marcat la noi decențele puterii politice și economice de către clasa muncitoare, proza primului nu de după eliberare ni l-a recomandat pe Ion Păvălașcu, eroul central al romanului „Ochi și pînă” de Ion Gălbuză...

CONTINUTUL

La transportul lemnelor în pădure

O PASKALI (Expoziția „Arta plastică din R. P. Albania”) „Scanderbeg”

Săptămîna BIRUIEI NOUL

În aceste zile, în toată țara sînt...

Da, puternica locomotivă expusă afară...

Programul drumului spre victoria...

munistă și muncitorească internațională...

Pe reprezentanții lumii vechi, marile...

Rușii au urmărit o victorie...

Biruirea nouă. Și acest proces se...

De dincolo de frontierele sale, din...

„...în R.D.G. biruirea nouă. Dar acest...

„Ultimele știri sînt din Bagdad...

După cum arată faptele cercurii...

„In China au apărut pînă în prezent...

„Vercors a publicat un nou roman...

„Erich Maria Remarque lucrează...

„La Editura Français Réunis a apărut...

„La Funcția, în apropiere de Pekin...

Unite, cu un efectiv de 5.000 de oameni...

De la un capăt la altul al lumii...

„E îngrozitor! gemu ei. Gîndește-te că o să am...

Un suris jucat în barba bătrînilor săi confidenți...

„Eu, dragă prietene, am peste șaptezeci...

„Cu dumneata nu-i același lucru. Dumneata ești un...

Atunci Anatole France se opri și, punîndu-i mîna pe...

„Dacă-i așa, fii fără grijă. N-ai să mori niciodată...

Dialoagul acesta, evocat de curînd de președintele...

nică, acea tinerețe pe care a îndrăgit-o ca nimeni altul...

Născut la Tours în 1858 (și nu în 1860 cum îi plăcea...

„Revista de cultură”, editată de U-4...

„O echipă de arheologi sîrieni a în-

La centenarul lui GEORGES COURTELINE

pe cit de precoce pe atît de întemeiată. Membru al Aca-

Geniul lui se exersează pe o arie îngustă: lumea micii...

Urmind lui Henri Monnier și lui Daumier, Courteline...

„Ei m-ar fi împăcat — dacă lucrul e cu pu-

„La Paris a apărut traducerea mono-

Redactor-șef: Zaharia Stancu. Colegiul redacțional...

O istorie marxistă a literaturii germane

Subintitulată „Contribuție la istoria și critica literaturii...

M. Roșca

„Paul Reimann — Hauptsprömen-

„In China au apărut pînă în prezent...

„Vercors a publicat un nou roman...

„Erich Maria Remarque lucrează...

„La Editura Français Réunis a apărut...

„La Funcția, în apropiere de Pekin...

JOSE VENTURELLI (Chile) „R.P. Chineză — Femei lucrînd un drapel”

AGENDĂ

Texte religioase budiste. Cercetările...